

חדושי הלכות פרק ראשון

בבא קמא נהלת דוד

אי הויה עמאה אי לאו שייך למגור אטו כולה וכוון דבאח לשאל
 ביום הראשון שייך למגור ח"כ גם ביום השני לא שייך לחלק הדא
 לשאל דבג' משמע דבאח לשאל ביום השני ועוד דבג' שפיר
 איכא נהרזי כתיבין היום' דהוי חומרא דלחי לירי קולא דתמנה
 ימי טוהר נמי מן הראשון וע"כ דל"ל לה דכי נפקא כולה רז
 ריבא מההוא עשה המנה לימי טוהר וח"כ ל"י חו לשמא חוהה
 מהשאל כיון דידעא היא דהיה עמאה דבפקא כולה וח"כ ליכא
 למגור דבאח כלל וביחד לשימא רש"י דמיירי לענין טהרה ח"כ
 מיירי דבאח לשאל ביום השני וכפטייה דלשאל דסוגיין אך לדעת
 הה"ס' דמיירי לבעלה ע"כ חייבי דבאח לשאל ביום הראשון
 ולפ"י שפיר שייך קלח למגור אטו כולה אך גם זה אינו כמ"ס
 דהא עב"פ לריך להודיעה מאזה זמן התחיל למנות ימי טוהר
 מליאת כולה או רובה וח"כ חו ליכא למיחש למידי ול"י לחטמי
 לה מהשאל משא"כ גבי בהמה ודלוי דליכא למגור דהשאל
 בליאה מקלה שרין ליה למגרי ומיישקין דלמא כד איהרמי
 זמנא תיגאל וילא כולה לא יבא לשאל כלל ויהיר לעמוד כי יחשב
 דים שלא בלא ולד כן נראה בפשיטות שיצא הך קושיותה הגיהה :

רק דקושייה פשיטא לה הוי קשיא להו ואפשר שגלחו חיוב רבוחא
 גם בזה רק דהש"ס לא ניתא ל"י בזה ומקשה פשיטא ודבר זה
 פשיט ומבואר ולא יחלוק בזה כ"א המהעקש וטובא האמת ובהיות
 כן קשיא טיבא בקושייה רב פשא חס"ד דמיירי ברייהא דבני אדם
 שויה שפ"י אחד מהם לבד לא הוי נשבר הספסל וגם ע"י
 האחרון לבד נמי לא ה"י נשבר ורק בשביל שמוסף משה האחרון
 על מכה החמשה הקודמים נשבר הספסל ח"כ מלי הוי ס"ד
 דר"פ נחייב האחרון ויהר מכולם ולימא להו אי לאו אחין בדידי
 לאוד לא הוי מהבר דמוקשה הש"ס לקמן וכבר הקדמנו דגם
 המקשה לה הוי עשי בגופא דדינא רק דלא הוי איכפה ליה
 קושייה פשיטא ח"כ קשה על ר"פ בקושייהו אך הוי מוקים נהבוי'
 באופן שלא יסחור עב"פ לגופא דדינא דאי דבלאו איהו נמי
 מהבר מלי קטבד ולי ע"י לירוף כולם נשבר וע"י האחרון לבדו
 נמי לא היה נשבר ח"כ לימא להו אי לאו אחין כו' והיה לכם
 לפמוד כשיתבתי וחמלי מחייבנא טפי מדירכו ומתכרה קושיא זו
 ע"כ ל"ל דר"פ בקושייהו היה סבר דע"י האחרון לבדו נמי היה
 נשבר משני הנה סמן וכבר וסקיל טפי מכולם ולכן לא מלי חו
 למטין אי לאו אחין כו' כיון שע"י לבדו ג"כ היה נשבר אלא
 דמ"מ קרי ליה הכשרה במקלח נקוי דכיון שלא עמדו אלו החמשה
 הקודמים דודאי דגם הם סייעו בשבירה כיון דניהוסף המשא עוד
 על ידיהם והיו דלמריק בסוגיין ור"פ כגון פשא בר' אבא כלומר
 שדלוי הוא לבדו נשבר הספסל ע"י מבלי לירוף הקודמים ור"פ
 דמקשה איהו גופיה אמר להא דכגון פב"א דבלא"ה לא היה
 מקשה מידי וללודך קושייהו הוכרח לומר כן והש"ס מקשה עליו היכי
 דמי כו' מקשה על אוקימיה קושיה פשיטא כמו דמקשה לר"י ור"פ
 וח"כ קתמר ס"ס ברייהא הוי מיהרלא ומשני ל"י דבלאו איהו הוי
 מיהבר בתי שפי כו' והש"ס חו ל"י לך אוקימיה דלוקמיה
 ר"פ כגון פב"א דמיירי שפיר דבני אדם שויה וגם ע"י האחרון
 לבדו לא היה נשבר ומ"מ חייב הוא לבדו כיון דבהדי דמק
 בהו נבר ור"ל שלא היה להם פנאי לעמוד או שלא היתה לעמוד
 וקמ"ל דכיהו כגופו כלענ"ד ברור וחמה ומיושבים בזה דברי
 הרמב"ם ועיין במדני כ"כ פ' הספיה ס"ס הקס"ד בתשובה
 ר"י בר משה שרחם מדבריו דמפרש לסוגיין דמפרישה דבלא"ה
 חין מוקם לדבריו ודוק :

אך קושייתם הראשונה לכאורה קושיא אלימא היא דכיון
 דגם בליאה מקלה הוילא חסור עב"פ מדאורייהא ח"כ
 נעשה נומר בילא כולה דיהיה מותר ואף דרש"י פ' דהיכא דחורה
 לפניס יהיה הטענה דמותר הא גם בחורה לפניס נמי הי"ל
 חסור מדאורייהא משום בשר בשדה כו' כיון שילא בשר רזן
 למחילתו נאסר והכי פסקו כל השסקים דלבר עלמנו אפי' חור
 חסור מדאורייהא וכיון שכן הוילא ליכא מקום למיטעי כלל וקושיה
 הה"ס' בריא כאלום לפום רהיטא חמסן כד משייבא שפיר בסוגיין
 דהולין גם זה אינו קושיא דהכי דאמר החס' (בדף ס"ח ע"א) ד"ה
 אמר רב ולבר עלמנו חסור ועולא חסור ר"י ולבר עלמנו מותר
 ואף דלחוסב עולא מ"מ איהו סבר דלבר עלמנו מותר וביחד
 לפי שימא רש"י דהך הויבחה לא היה הויבחה נמורה דהא שקיל
 וברי החס' הגמ' אליביה דקתמר במערבא דמנה הוי כו' ור"י חין
 לידה כו' איבעי' להו לדברי האומר חין לידה לאיברים הילא העובר
 אה ידו והחזירה כו' ולפירש"י חו' ר"י איבעי' אליבא דעולא חסין
 רח"ס שם ולפ"י אליבא דעולא ח"כ דלבר עלמנו מותר ח"כ
 החזיר לפניס וח"כ חו שרית לה בילא מקלה ח"כ אף איהו
 מקלה הוילא נמי יהיה שרי בהחזור ושפיר שייך למגור אטו כולה
 דיסבור נמי דשרי בהחזור וכמו שפרש"י ובהו מושב קושיה היום'
 ממש' מולין שם ע"ל ד"ה קליא כו' שהקשה וו"ל ו"ל ח"כ הילך
 מוכח דברשם הוי כילוד דלמא משום דגורין מקלה אטו כולה
 דמהא נמי דחו לה פ"ק ד"בין ותיורולס דמוק לכאורה [וע' מה
 שאכתוב לקמן ח"כ] גמון חירולס] ולפי הנחשאל לפנינו לפירש"י לא
 קשה דדוקא אליבא דעולא שייך למגור מקלה אטו כולה אלא
 לרב דס"ל דלבר עלמנו חסור אפי' בהחזירו וח"כ לא שייך כלל
 למגור בקושיה היום' דכיון דאפי' בילא מקלה חסור מדאורייהא
 הך מיעוט הוילא הילך נעשה להתיר בילא כולה ודוק היטב בכל
 זה כי בזה מהורג' החס' דהכל ודמולין בטוב טעם ודעת :

אך לכאורה איכא לאקשויי לפירש"י כיון דמן הדין אס' יש שלא
 בלא ולד הוי שרי מה שבפנים וגם אותו מיעוט הוילא
 נמי הוי שרי בהחזור מן הדין רק משום גזירה אטו כולה אסרין
 לה וח"כ אמאי חליטריך לן למגור כולי האי למיסר חסילו מה
 שבפנים נגזור רק על אותו מיעוט הוילא דיהיה חסור חסילו
 בהחזור וח"כ לא נעטי עוד בילא כולה ויהיה סני בהך גזירה
 לאוד ונלויא לורך גורו לחסור אף מה שבפנים ובפשיטות יש ליישב
 אליבא דתמא דלן זה סברא לעולא למגור כפי האי גוונא ממיל'
 אי משויין לה כלידה ח"כ אף מה שבפנים חסור ולי לא משויין
 לה כלידה ח"כ אף הוילא לריך להיות שרי בהחזור והבן :

אך אמרי להעלות על הכתב מה שכתבתי זה פ"ד הפלול והוא לילא
 למגור כלל ככה"ל דאותו מיעוט הוילא יהיה חסור אפי' בהחזור ומה
 שבפנים יהיה שרי דא"כ גם בילא רובה נמי יסבור דמה שבפנים יהיה
 שרי ואין להקשות לפי זה הקפי קושיה חסור' השלישית על רש"י דמח
 דנבי אשה נמי שייך למגור אטו רובה ואף דחזיין דממניין לה משני היינו
 משום דנפקא כולה ובה"כ חסור' והמהר"א וכלל זה לא הוה קשה לן
 קושיה חסור' דליכא למימר דזה חין סברא כלל לרש"י למגור אטו רובה
 כיון דידעא דשמאה ככולה גם ברובה נמי תתע דשמאה הוא דרובה ככולה
 בכל החורה כולה וליכא למעטי בזה מלמא כלל והחוס' לא הקשו כן רק
 לפי שיקרא דפירשו דגם בבמה הוי בגזירה אטו רובה כו' וח"כ גם דבמה
 אבהי לא הדע ברובה אלא לרש"י דפי' דגבי בהמה הוי בגזירה אטו כולה
 דנעטי לומר דים שלא בלא ולד כלל וח"כ דוקא גבי בהמה שייך למעטי
 כלל

אך חכמי אביא לעיוני ביה מלמא דהתינה לפי' רש"י יחוס'
 דהא דמרבא בחבילה ח"כ אחי שפיר דהך ר"פ הולך
 לחוקמי לברייתא כגון פב"א חבל באוקימיה דר"י ור"י ל"ל לה
 משום דמלי הוי להו להטך קמאי למעבד חבל לפי' הרמב"ם
 דהא דמרבא בחבילה שפירשה שפירשה במשא הבהמה ח"כ גם
 שם לעטין ולימא אי לאו אחין כו' והיה לכם לסלק משאויכוס
 כשהתחילו את ח"ך גם זה אינו קשיא דהא הים שהבהמה
 היתה שפונה או שפורה להם מקודם ואינו צדין שישקו
 משאויכוס מנטי זה שבה באחרונה משא"כ בספסל דלא שייך
 ביה ל"כ שם שאלה ושיירות רק שבאו לבית וישבו עליו כגובה
 השולס ומאי שאלה ושיירות שייך בזה ופשוטואף חס נאמר שלקחו
 הבהמה שלא ברשות מ"מ כבר הוה משועבדה להם כיון שעשו
 גלגלם עליה וכן עליהם רק השלמו ממון חבל מ"מ אינו צדין
 שידמו משני האחרון ועוד י"ל דמיירי כגון שהיו בדרך במקום
 שאי אפשר להם לפרק חבילותיהם ועוד יש לחלק בניהם בגווי
 טובא כנ"ל פשיט :

דף י"א ע"ב חוס' ד"ה גזירה מקלה אטו כולה עיין חוס'
 מה דקשה על רש"י דהא דהילך טבל לטעות להחיר
 כולה שגם בליאה מקלה הוילא חסור מדאורייהא ולא גורין מה
 שבפנים אטו מה שבחוץ ועוד שיהיה דלוי גורין אטו כולה דבאח
 נמי למגור ועוד הקשו בסוף דבריהם וו"ל ולפי' הקוגטרה דבאח
 לא שייך למגור כו' וקשה דהא דחזיין דמטמאין לה דבני היינו
 משום דנשיק כולו ר"ל דבחה בליאה רובה לא ידעין דמטמאין
 וכן פי' רש"י והנה קושיא הגיהה דלוי גורין כו' באשה נמי לגור
 כו' יש ליישב בפשיטות לענ"ד דבשמא גבי בהמה דבא לשאל
 בילא מקלה הילא ובהט הבהמה אי שרי בחבילה מה שבפנים
 שפיר שייך למגור דלוי שרית לה מקלה ח"כ בילא כולה אי
 חסרימי ליה זיבחה חסרימי לא יבא עוד למשאל ויסבור דמותר
 משום דלן יד בלתיא חבל באשה מיירי דבאח לשאל ביום השני
 שילא השליא מאיהו יום תמנה ולאמריק לה דתמנה משני ח"כ
 הא חוזה דממניין לה משני וח"כ מלי שייך חו לה למגור וליכא
 למימר דשכ"פ הוילא דבאח לשאל ביום הראשון בליאה מקלה